

[Viggo Hauch.]

kr. Jeg mener at have sagt, at han var sat i kapitalvindingsskat af 256.000 kr., men hvis det har kunnet opfattes på den måde, det ærede medlem har opfattet det, må jeg selvfølgelig være det ærede medlem taknemlig, fordi jeg har fået denne lejlighed til at rette det.

Må jeg dernæst sige til den højtærede finansminister, at når den højtærede finansminister hævder, at de eksempler, jeg fremdrog, ikke var typiske for lovenes virkninger, og dertil føjer, at det er, som om jeg vil undvige det centrale i forslagene, så har den højtærede finansminister ikke helt ret i det. Jeg har draget eksempler frem, som støder sammen med andre principper i vor lovgivning, og som efter min mening er sådan, at de ikke burde kunne opstå. Man måtte have stillet det krav til den tidligere lov, man gennemførte over hals og hoved i 1960, at eksempler af denne art overhovedet ikke kunne opstå, og jeg gjorde opmærksom på, at jeg havde flere eksempler.

Jeg vil også gerne gøre den højtærede finansminister opmærksom på, at hvis han havde lyttet til min tale og også til min slutbemærkning på den rigtige måde, ville han nok have mærket manglende velvilje over for lovforslagene, som de foreligger her, men jeg gav samtidig udtryk for en positiv vilje til i et samarbejde med regeringen, under forudsætning af at regeringen bliver fornuftigere i sine synspunkter, at finde frem til en løsning af de foreliggende problemer. Jeg beklager, at finansministeren ikke kan sige bare lidt om sin stilling til disse problemer. Vi kan vel drøfte dem nærmere i udvalget. Jeg skal ikke aftvinge den højtærede minister en stillingtagen til dem nu her med det samme.

Men når jeg så kommer til det citat fra betænkningen vedrørende forliget sidste år, som den højtærede finansminister læste op her fra talerstolen, og han som svar på det spørgsmål, jeg stillede ham om, hvordan den høje regering opfatter dette, siger til mig, at det er vanskeligt at sige, hvad der har været tænkt på — og i hvert fald tør den højtærede finansminister ikke indlade sig på en fortolkning deraf — så bliver jeg alvorlig urolig. Jeg ved godt, at den højtærede finansminister på det tidspunkt var forsvarsminister og derfor ikke har deltaget i forhandlingerne,

men der gik dog, fra mit spørgsmål blev stillet, og til den højtærede finansminister skulle svare mig, det meste af et par timer, og så havde det vel været muligt at få konstateret, hvad regeringen lægger i de ord, den dér har skrevet under på.

Jeg vil gerne fremhæve, at der skal fra mit partis side ikke være tvivl. Vi har opfattet det som en aftale, der er indgået mellem os, at der ikke fremtidig skal være afgiftspligtig grundstigningsskyld på landbrugsjord. Det var ikke hensigten med grundstigningsskyldlovene, hverken de første eller den senere, at der skulle komme afgiftspligtig grundstigningsskyld på normalt udnyttet landbrugsjord. Men denne lovgivning er så forkvaklet, at det ikke har været muligt, trods administrationens bestræbelser derfor, at få landbrugsjord, som ikke burde have haft afgiftspligtig grundstigning, fritaget. Derfor kan jeg sige, højtærede finansminister, at der ligger afgiftspligtig grundstigningsskyld på adskillige af de arealer, som staten ejer, og som staten har kultiveret, nemlig på Vildmoserne, afgiftspligtig grundstigningsskyld på jord, som faktisk er skabt ved en kultiveringsindsats fra statens side. Og som der gør det på statens jord, således gør der det på tusinder og atter tusinder af nye kultiverede tønder land landet over, og det har aldrig været hensigten.

Det, vi tilstræbte, og det, vi aftalte med regeringen sidste år, var at komme til vejs ende med det spørgsmål og sikre, at der i fremtiden ikke kom til at hvile afgiftspligtig grundstigningsskyld på normalt udnyttet landbrugsjord. Derfor beklager jeg, at den højtærede finansminister er vejet udenom på denne måde, men også dette spørgsmål kan vi formentlig få klaret under udvalgsarbejdet.

Haunstrup Clemmensen: Må jeg først sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, at jeg naturligvis var noget skuffet over, at det ærede medlem mente, jeg ikke havde forstået ret meget af det hele. Det trøstede mig dog meget, at det ærede medlem mente det samme om departementschef Erik Ib Schmidt og en lang række ansete embedsmænd.

Må jeg ikke have lov til i al stilfærdighed at henstille til det ærede medlem, at man